

PŘEŽÍVAJÍCÍ SVĚT LEPRY

Když sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy. Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned byl očištěn od svého malomocenství. (Mt 8,1-4)

Ode dne, kdy Ježíš uzdravil malomocného, uběhlo téměř 2000 let. Mílovými kroky se blížíme k přelomu tisíciletí a malomocenství je stále jednou z velkých bolestí naší doby, především na africkém kontinentu. Podle zpráv WHO (Světová zdravotnická organizace) je v současné době registrován jeden milión nemocných. Každý rok se znovu objevuje nových půl miliónu nemocných leprou, kteří jsou pečlivě vyhledáváni ve městech, pralesích a buších. Nelze zapomenout na dva až tři milióny ubožáků, vyléčených, zbavených bacilů lepry, ale trvale poškozených, slepých, chromých či jinak odkázaných na trvalou pomoc misíí. Díky osvětové činnosti a rozsáhlé snaze misionářů a dobrovolníků ILEPU (Světová zastřešující organizace dvaceti národních dobrovolných spolků pomoci malomocným) se podařilo dosáhnout vysoké tolerance lidí k nemocným. Zmizely ostatné dráty a ostraha okolo leprosálí, nicméně život v nich se moc nezměnil - chudoba a hodně lidské bolesti. A proto je stále zapotřebí neustálý přísun financí na léky, potraviny a sociální zajištění, neboť vlády států třetího světa nejsou přes všechnu svoji snahu schopny potřebné finance zajistit.

Blíží se advent, doba, kdy již několik let pořádáme v Černé setkání pod Vánočním stromem a při této příležitosti sbírku pro projekt LL (likvidace lepry). Těmito a následujícími řádky jsem nám všem chtěla připomenout jen malou část ze všech potřebných, ze všech, kteří kdy volali v pevné víře: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit“. A pokud jenom trošku budeme „chtít“, můžeme přispět alespoň maličkou „mydlinkou“.

A trocha vědy navíc:

Dr. Gerhard Armauer HANSEN (1841-1912)

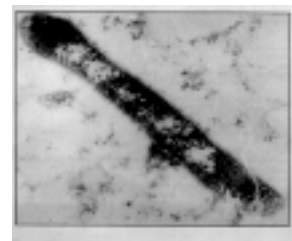
- norský lékař
- roku 1873 objevil původce lepry *Mycobacterium leprae* (odtud název Hansenova nemoc pro malomocenství)
- bacil lepry je 1,5 μm dlouhá a 0,2-0,8 μm široká rovná nebo mírně zakřivená tyčinka (1 μm je tisícina milimetru) – viz obrázek
- inkubační doba je 6 měsíců - 20 let
- existují dvě formy: vlhká (může být nakažlivá) a suchá (nenakažlivá)
- první příznaky: bílé skvrny na kůži, zmrzačení údů, znetvoření obličeje, (slepota)
- v lidském organismu se šíří nervovými, lymfatickými a krevními cestami
- není dědičná, děti vystaveny zvýšenému riziku nákazy
- dodnes není znám přesný způsob přenosu, ani nebyl bacil uměle vypěstován, tedy nelze očkovat
- první léčbu pomocí chaulmoogrového (čolmugrového) oleje prováděl A. Schweitzer v Lambaréne

- dnešní účinné léky byly vyvinuty asi 100 let po objevu dr. Hansena
- dnes se používá kombinovaná terapie, tzv. KOKTEJL = MTD = kombinace tří léků, usmrtí bakterii lepry v těle
- léčba trvá 6 měsíců až 2 roky, musí být pravidelná
- v počátečním stádiu vyléčí nemocného lék za 150 Kč

(zpracováno na základě: Misionář malomocných č. 1/99

Magazín práva - 18. říjen 1997)

(Mach)

CO MNE V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO?

Skutečnost, že se v naší obci i v okolí rodí děti. A nemyslím si vůbec, že to je v současné době úplná samozřejmost, jak tomu bylo za časů našich babiček a dědů. Jen se stačí zeptat lidí z větších měst. Většina manželů považuje za přijatelné tak jedno, v nejlepším případě dvě děti. Špatná ekonomická situace ve společnosti, malé byty, snaha dítě co nejlépe zabezpečit, to vše hovoří v neprospěch porodnosti v naší společnosti. Jenže zákony lidstva hovoří velmi srozumitelnou a logickou řečí. K tomu, aby manželství mohlo být rentabilní v pravém slova smyslu, je třeba alespoň tří potomků. Jedno dítě manžele co do populace nenahradí. Dvě již ano, ale při skutečnosti, že jsou zde svobodní lidé a manželé, kteří nemohou mít děti, vidíme stále nedostatek tohoto počtu. Teprve od tří dětí lze hovořit o naději k nárůstu našeho lidského rodu.

Je možné hovořit o skutečných příčinách nízké porodnosti: o lidském sobectví, o strachu se umenšovat, o neochotě žen přijmout ve svém životě mateřství jako prvořadé a jedinečné poslání, kterému je dobře podřídit další zapojení do pracovního a společenského života. A to se již možná pouštím do moralizování. Nemyslím si však, že farář je jen od toho, aby druhé napomínal či opravoval. Nejlepší příklad asi najdeme jak u našich předků, kteří se většího počtu dětí opravdu nebáli, tak i mnohých rodin v naší obci a v okolí. Kdosi před časem v televizi nejapně zažertoval, že naši společnost přežijí jen Rómové a katolíci, kteří se většího počtu dětí nebojí nebo se před ním neumí chránit. K rómské problematice se nehodlám vyjadřovat, protože do ní moc nevidím. Ale křesťanská morálka má pochopitelně své zásady, které společnost v mnohém nerespektuje. To však ještě neznamená, že jsou samy o sobě středověké a zatemnělé. Osobně jsem rád, že mohu žít v naší obci mezi lidmi, kteří bez rozdílu vyznání a světových názorů mají pěkný vztah k dětem a radují se z každého narození nového občánka. Láska k dětem, starost o ně a jejich výchova, není běžným jevem v naší zemi. Ale tam kde se tato láska žije, člověk se snáze učí úctě k druhému a sám se stává po čase duchovně bohatým.

Ve větších městech se klade velký důraz na život jedince, na výběr kvality v množství lidí. Na vesnici si lidé více uvědomují posvátnost rodinného života a hodnotu nezastupitelné soudržnosti. Myslím, že v této poblázněné době, kdy v denním tisku jsou na čelních stránkách válečná zpravodajství, zprávy o přírodních katastrofách či politické skandály nebo dokonce polonahé děvy, stojí za to poděkovat všem poctivým lidem. Rodičům, kteří dávají svůj čas a lásku dětem a vytváří jim alespoň na čas nezbytné zázemí, učitelům a vychovatelům za jejich každodenní nasazení i trpělivost a všem lidem dobré vůle, kteří nezůstávají u slov, ale přecházejí rychle k činům.

(Pa)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Služba lektorská – prosinec 1999				
5.12	Ne	2. neděle adventní	7.30	Adamcovi 18
			10.30	Jansovi 65
8.12.	St	Panna Maria, počatá bez poskvrny prvotního hříchu	18.00	Jansovi st. 7
12.12.	Ne	3. neděle adventní	7.30	Jansovi ml. 7
			10.30	p. Vávrová 264
19.12.	Ne	4. neděle adventní	7.30	p. Motlová 11
			10.30	Motlovi 11
25.12.	So	Narození Páně	7.30	Filipovi 67
			10.30	p. Krátký 73
26.12.	Ne	Svatá rodina	7.30	Macháčkovi 242
			10.30	Venclovi 402

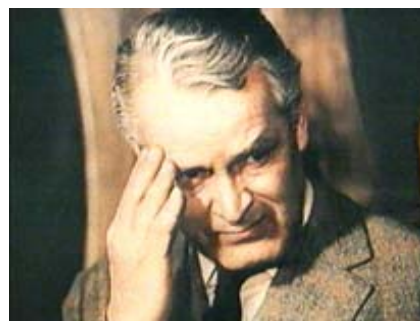
Upozornění pro naše čtenáře:

V sínce farního kostela jsou vystaveny kalendáře (stolní a nástěnný přehledný) a také skládací betlem. Tyto si můžete zakoupit v sakristii.

PREFERENCE A MAJOR ZEMAN

V poslední době se stále častěji v našem tisku píše o rostoucích preferencích KSČM a o vysílání 30-ti dílného seriálu „Major Zeman“. Obojí vystupuje do popředí v našich médiích až příliš dramaticky. Předně na kolik skutečně pravdivé jsou ony slavné preference jednotlivých politických stran? Dá se věřit výsledkům veřejného mínění? O naší veřejnosti je všeobecně známé, že sdělení rozhlasových či televizních zpráv přijímá jako svaté. Je to logické, náš národ patří mezi země, které většinu svého času tráví před televizí nebo ve společnosti rozhlasu. Do lidského podvědomí, které je vystaveno každodenně několika hodinám toku nejrůznějších informací, se dostávají velmi snadno vedle důležitých zpráv také zcela účelové a tendenční informace. Člověk, který má svoji práci, své starosti i přání, po čase ztrácí svůj pevný názor a pod vlivem takzvaného všeobecného mínění se snadno přizpůsobuje davové psychóze.

Nad preferencemi komunistů není ale třeba ztrácet klid. Jednak z jakých vzorků slavné agentury dělají vůbec průzkum? Podle očitých svědectví zapisovatele odpovědí dotázaných respondentů, nejeden z nich se zasmál a řekl: „Jakou stranu, že budu volit? Napište tam, že volím třeba komunisty.“ Stejně tak agentury nejsou schopny brát vzorky mínění seriózně ze všech krajů a z nejrůznějších vrstev naší společnosti. Omezují se často jen na jednu oblast naší republiky. Ukázkou nevěrohodnosti výsledků šetření jsou např. skutečné výsledky nedávných senátních voleb v Praze 1. Podle preferencí měla v 1. kole těsně zvítězit paní Jirásková nad panem Fischerem. Nestalo se tak, Václav Fischer zvítězil s více jak 70 %. Druhé kolo nebylo již potřeba. Už dnes je jisté, že když jde tak zvané do tuhého, český volič není hlupák a umí se projevit. Komunisté mohou získávat určité procento voličů díky nešikovné vládní politice a rychle upadajícímu vlivu sociálních demokratů. Ale nikdy to nebude většina, protože mládí a střední generace do rudého koutku bezpochyby nesměřují. Mládí přitahují různé revolty a anarchismy, bude nám sprejovat pouliční zdi a vagóny tramvají, bude vykřikovat nejrůznější, často stupidní, hesla, k levicovým názorům natož ke komunismu má ale stále ještě hodně daleko. Většina inteligence pak hledí doprava. Dá se proto předpokládat, že při příštích volbách levice nebude nijak vyčnívat a ráda se spokojí se svým standardním zastoupením v Parlamentu.

A příběhy hrdiny Zemana? Je tu opět jen rozhodnutí na českém diváku, jestli obrazovku zapne a bude chtít své podvědomí zahltnout gulášem nejrůznějších „normalizačních“ podvrhů a lží, anebo se ve čtvrtek od 20.00 h. na určitou dobu na ČT 1 dívat nebude! Nevysílat Majora Zemana by bylo možné jedině ve společnosti, která se neopírá o neustálou žabomyší konfrontaci a vzletné řeči o demokracii, ale která si uvědomuje důležitost historických událostí a která umí moudře posoudit k čemu se vrátit pro poučení a co nechat definitivně zapomenout. Na druhé straně je možný paradox, že vysíláním příběhů majora Zemana prapodivné preference komunistů klesnou. Inu dávné české přísloví: Každé zlo je pro něco dobré!

Tak to vidím já jako řadový občan.

(Pa)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V prosinci oslaví:

2. 12.	55 let	paní Božena Málková	z Horní Čermné č.77
8. 12.	70 let	pan František Fišar	z Horní Čermné č.184
15. 12.	65 let	paní Františka Faltusová	z Verměřovic č.20
16. 12.	70 let	paní Vilemína Červenková	z Jakobovic č.51
25.12.	90 let	paní Štěpánka Mikulová	z Petrovic
26. 12.	70 let	pan Jaroslav Nastoupil	z Dolní Čermné č.272
31. 12.	85 let	paní Jitka Výprachtická	z Verměřovic č.54

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	14. 11. 1999	Klára Macháčková	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	21. 11. 1999	Kryštof Kulhavý	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	21. 11. 1999	Daniela Kulhavá	z Horní Čermné

Všem pokřtěným a jejich rodičům rádi blahopřejeme a vyprošujeme všechny potřebné milosti do jejich křesťanského života.

Otec Pavel

KMOTREM PRAPORU BYL OBČAN USA

Často rozebíráme, čteme a slýcháváme úvahy o současných kvalitách vztahů k historickému vývoji společnosti, vztahů k minulosti a současnosti rodinných společenství, obecně vztahů mezilidských. Uvažujeme-li tímto směrem, nemůžeme opomenout vztahy k věcem, životnímu prostředí a mnoha dalším jevům působícím na každého jedince různými formami. Příkladem nepřehlédnutelného vztahu k minulosti, úcty a zájmu o své kořeny, prostředí a společenství, z nichž vycházíme, je zcela určitě také vazba p. Marvina Marka, občana Missouri City v Texasu v USA, k obci Petrovice i jiným místům v České republice. V jeho pozdravu zaslaném při příležitosti přijetí čestné role kmotra obecních symbolů zazněla slova potvrzující tento názor. Část dopisu od p. Marvina Marka přináší toto číslo farního časopisu.

PROSLOV PŘI PŘÍLEŽITOSTI POSVĚCENÍ PRAPORU OBCE PETROVICE

Moji drazí přátelé!

Před 103 lety v červnu odjeli moji předkové z Petrovic a tohoto kraje, který byl domovem pro jejich rodinu nejméně posledních 400 let. Je nám známo, že větev mojí, Markovy, rodiny se přistěhovala do Petrovic v roce 1695 a 1696 z Čermné, když se náš předek oženil s dívkou z Petrovic jménem Dorota Vrbová.

Během posledních několika let jsem si mnohokrát připomínal smutnou scénu v roce 1896, kdy se můj dědeček František Marek, jeho manželka Anežka a pětiletá teta Marie se slzami v očích loučili s jejich příbuznými a přáteli v Petrovicích.

A tak dne 4. července 1896, na výročí Prohlášení nezávislosti Ameriky, Markova rodina z Petrovic vyložila jediné zavazadlo, které obsahovalo všechn jejich pozemský majetek, z paluby lodi Neuces v přístavu Galvestonu ve státě Texas. Vlákem cestovali dále do města Shiner v Texasu, kde žili dvě dědečkovy tety, které přijely také z Petrovic. Shiner byl jejich domovem po zbytek jejich života.

Život v Texasu nebyl lehký, ale těžká práce a hluboká náboženská víra pomáhala mojí rodině ke spokojenosti. Byli to dobří, pobožní a dobrosrdeční lidé, kteří z malých příjmů pomáhali budovat kostely, síně a školy. Uchovávám si pěkné vzpomínky na zkušenosti s dědečkem a mojí početnou rodinou, na překrásnou jednoduchost jejich života, vřelost a pocit štěstí na rodinných sejitích, kde starší lidé mluvili česky, mladší anglicky.

Podle současných měřítek by byl náš život v tehdejší době hodnocen jako chudobný a naplněný těžkou prací. Měli jsme nejdůležitější životní potřeby a jen málo peněz, ale náš duchovní život byl velmi bohatý, cítím velké požehnání, že jsem se narodil v kruhu této rodiny, s těmito předky v této obci. Požehnání stále přicházelo během návštěv do obce našich předků; kdykoliv jsem přijel na návštěvu, při setkáních s mnohými vámi, kteří jste potomky současníků našich předků, jejich bývalými sousedy a příbuznými, a mohl jsem pozorovat stejné zásady slušnosti a lidskosti, kterými žili moji předkové v Texasu, a pozoruji je i dnes mezi staršími lidmi v Petrovicích. Zdá se, že naše mravní jádro s věkem odlupuje všechno předstírání a neskrývá naši dobrotu, která v nás bydlí. Možná, že dost často přemýšlíte o příčině, proč jste se narodili a proč žijete ve vlastní rodině. Proč jsme se nenarodili někde jinde a proč nás osud určil do našich rodin?

Takže, proč mám vypočítávat všechny svoje důvody, abych miloval tuto obec. Filosofové a přesněji psychiatři říkají, že jsme souhrn našich zkušeností a že si přejeme mít věci

získané na základě našich zkušeností. Moje zkušenosti vytváří neutišitelnou žízeň po poznání: kdo jsem? Čím více hledám, tím více jsem přesvědčen, že štěstí v našich životech je zřejmě poskytnuto na příkladech našich předků. Dobrý život, který prožívali, byl založen na jednoduchém základě, na poznání jejich osudu a přizpůsobení jejich života k dosažení svého štěstí. Následovali učení Ježíše Krista, často se účastnili svatého přijímání a věděli, že dobrota nebeského Otce je základ života. To je udržovalo při životě, dědictví jejich víry je i pro mne základ životní existence.

Odbočím nyní a povím vám, že moji pradědečci jsou pohřbeni na severovýchodním rohu hřbitova. Vzpomínám si na první mši svatou, když jsem přijel poprvé v roce 1982. Byla to hluboká zkušenost. Byl jsem prvním členem rodiny, který navštívil Petrovice, a můj vírou naplněný otec, byl ještě naživu a rozrušený z návštěvy Petrovic, chtěl, abych si všeho všiml a pak mu doma všechno podrobně pověděl. Tak proto jsem se zajímal o podrobnosti, jak si někteří z vás vzpomínáte. Během návštěvy jsem seděl na chóru s mými hostiteli, rodinou Josefa Marka, a seděl jsem na severní straně, nedaleko okna, odkud jsem viděl bez překážek hrob prarodičů. Cítil jsem jejich přítomnost, stejně tak i přítomnosti ostatních zemřelých členů našich rodin, včetně těch, kteří byli pochováni v Texasu, když jsme přijímali svaté přijímání s Otcem Ptáčkem. Neúmyslně jsem byl vybrán jako jejich lidský zástupce.

Později jsem se dověděl od obecní kronikářky, paní Matyldy Bednářové, je to vzácná paní, která je v domově důchodců v Červené Vodě a potřebuje naše modlitby, že pradědeček byl všeuměl a dokonce vyrobil cínové listy, které spojují rohy rámu zastavení kříže, které ještě dnes vidíme na stěnách tohoto kostela.

Vyslechli jste některé zkušenosti mého života a doufám, že jste pochopili, proč mám tak hluboký vztah k vaší obci a k vám. Někteří lidé si myslí, že moje láska k obci je skoro nerozumná. Ať je to tak. Jsem s vámi v duchu a v myšlenkách, když oslavujeme toto požehnání praporu vaší obce. Cítím se poctěn tím, že jsem kmotrem tohoto praporu, avšak čest by měla být vzdána těm, kteří nám dali a zachovali tak vzácné dědictví života a víry, těm, kteří zápasili „pod křížem“, který stojí před kostelem a pro tento kostel je jako symbol vztyčený vaší obcí Kristovi, od kterého všechno naše požehnání pramení.

Kéž je požehnání Boží a moje pozdravení s vámi se všemi!

Marvin Marek, Missouri City, Texas.

(zpracoval RM)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (16. ČÁST)

Řád bratří Blahoslavené Panny Marie Karmelské - karmelitáni (Ocarm)

S válečnickými výpravami, v krásném prostředí hory Karmel ve Svaté zemi, se usadila skupina mužů - laiků západního původu. Vytvořili poustevnickou osadu a roku 1209 se obrátili na biskupa sv. Alberta Jeruzalémského, který jim napsal „návod k životu“ a toto pravidlo přijali bratři jako svou řeholi. Název řádu - karmelitáni - vznikl od toho, že sídlili na posvátné hoře Karmel ve Svaté zemi. Papežské schválení se dostalo Řádu karmelitánů r. 1226 od Honorie III. Spiritualita karmelitánů spočívá na dvou skutečnostech: přebývání na hoře Karmel a zasvěcení Panně Marii. V r. 1246 upravili řeholi tak, aby podle ní mohli karmelitáni žít i mimo Svatou zemi. Řád je tzv. „žebavý“. Bratři žili z darů, jako odměn za výuku na universitách, kázání a dále z apoštolského působení. V 16. stol. ve Španělsku na popud sv. Terezie z Avily a sv. Jana od Kříže vznikl **řád bosých karmelitánů a karmelitek**.

První klášter v Čechách založil Karel IV. u Panny Marie Sněžné r. 1347. Další byly založeny v Tachově, Rabštejně a Chýši. Za husitských válek kláštery zanikly. Řád byl obnoven z Polska v r. 1627 v Praze u sv. Havla, poté byl obnoven v Chýši, založen v Plané u Mariánských Lázní, později v Kostelním Vydří. Po násilném zrušení řádů komunisty byl v r. 1990 řád obnoven v Kostelním Vydří u Dačic (noviciát). Karmelitáni slouží v duchovní správě (Frýdlant nad Ostravicí, Olomouc - Hejčín, Praha - Liboc a Štípa u Zlína), pořádají duchovní obnovy, přednášky a exercicie, vydávají náboženské knihy (Kostelní Vydří). Komunita **bosých karmelitánů** je u Pražského Jezulátka a v Horní Lomné.

Jednotlivé domy společně tvoří provincii. Představeným domu je převor, provincie provinciál. V čele celého řádu stojí generální představený se svou radou, sídlící v Římě. V ČR dosud není provincie pro malý počet členů.

Život karmelitánů spočívá v osobní a společné modlitbě v kláštorech. Řád má charakteristiku kontemplativně apoštolskou podle hesla: Kontemplant a jiné učit kontemplaci.

Řeholní oděv je temně hnědý hábit, sestávající z tuniky, přepásaný černým koženým řemenem, škapulíř a kapuce. O nedělích a svátcích je doplněn bílým pláštěm s kapucí.

Po vstupu do řádu začíná postulát, kdy uchazeči žijí při klášteře, avšak mimo komunitu bratří. Poté následuje noviciát v délce 1 roku. Ten končí řeholními sliby, zpravidla na dobu 3 let. Po jejich uplynutí se

skládají sliby věčné.

Kontaktní adresa karmelitánů:

Konvent karmelitánů
Libocká 41/5
162 00 Praha 6 – Liboc

Kontaktní adresa bosých karmelitánů:

Klášter bosých karmelitánů
u Pražského Jezulátka
Karmelitánská 9
118 00 Praha 1

(zpracoval js)

PROMARNĚNÁ HODINA?

Do malého údolíčka zvolna klesaly stíny noci. Světla ubývalo a srpek měsíce byl stále zřetelnější. Ke konci měsíce se objeví celá jeho bledá tvářička. Starý malíř Jonathan seděl doma v křesle a rozjímal o tomto dni. Co mu nabídnul? Procházel hodinu za hodinou a byl se sebou spokojen. Uvelebil se ve starém ušáku, jehož látku rozedraly kočičí dráčky, zapálil si dýmku a uvažoval dál. Skutečně, co ten den udělal, všechno bylo dobré.

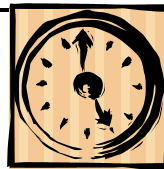
Ráno se dívala oknem rozčuchaná chlapecká hlavička s děravou čepicí. Jonathan ho zavolal do pokoje a připravil mu limonádu a chléb s máslem. A jak vřele mu děkoval slepec, kterého převedl přes ulici! Zabařal z dýmky a usmál se: „Nejsem vlastně špatný člověk. A sousedovic Micce jsem nalil do mísky teplé mléko.“

Náhle se začala jeho vlídná tvář zakaboňovat, úsměv zmizel. Jonathan si vzpomněl na hodinu, kterou promarnil. Snažil se ji odsunout, vytrhnout z mysli - marně! Ta promarněná hodina mu pevně vězela v hlavě. A když ulehl - ne a ne usnout. Vzpomínka na prázdnou hodinu se začala vynořovat mezi ostatními, naplněnými dobrými skutky a prací. Všechno, co si vybudoval, rozbila, zničila, pokazila. Milý obrázek dne se zkalil. Marně se obracel na posteli sem a tam. Jaká škoda - promarnit - ale čím? - jednu hodinu z hodin, které mu den daroval. Ta jediná, odplavila všechny ostatní hodiny obětí, práce, laskavosti - odsunula je jako něco zbytečného.

Náhle někdo zaklepal na dveře. Zarazil se.

„Kdo to může být? V tak pozdní hodinu? Celá ves, celá příroda už spí...“ Přehodil přes sebe župan, vklouzl do pantoflí a šoural se ke dveřím. Venku stál malý chlapec s velkýma, temně hnědýma očima a zíral upřeně na Jonathana. Co měl starý malíř dělat? Otevřel dveře dokořán a pokynul chlapci, aby vstoupil do světnice. Usadil ho u kuchyňského stolu a postavil na plotnu hrnek s čerstvým mlékem. Když se mléko ohřálo, nalil je do hrníčku a chlapec dychtivě pil. Když mu malíř nalil další dávku, napadlo mu, že by mohl sám něco říct - ale co? O promarněné hodině? A dal se do vyprávění o všech hodinách tohoto dne a o té poničené, zmařené hodině mezi nimi.

„Ale to byla přece vaše nejkrásnější hodina!“ zvolal chlapec. „V té hodině jste pozoroval stromy, jak se skrze jejich větve chvěje záře vycházejícího slunce a příroda zpívá díky svému Stvořiteli. I ptáci, včely.... to všechno osvěžilo vaše srdce, rozšířilo je a osvitilo. Uvědomil jste si lásku svého Stvořitele. A tou láskou jste oživil své srdce, bez ní by bylo prázdné, vysušené, vyprahlé. Tato hodina byla němá modlitba srdce -ne rtů. Dala vám totiž sílu, abyste vykonal všechno dobré v ostatních hodinách. Naplnila je, posílila, prohřála. To byla VELKÁ hodina!“

Jonathan zíral upřeně na zářící oči malého chlapce a sotva si uvědomil, že hoch dopil mléko, poděkoval a na rozloučenou mu podal ruku. Jonathan osaměl se svými myšlenkami. Ve snu viděl onoho chlapce a uvědomil si sám, jak vzácná to byla hodina. Neznámý hoch mu ukázal hodnotu a sílu lásky k Bohu, která ho v té „promarněné“ hodině vedla k hodinám plným dobra.

Od té doby se radoval Jonathan z každé hodiny, i z té, která byla zdánlivě prázdná, ve skutečnosti naplněná obdivem k lásce Boží. To mu dodávalo sílu, plnit všechny ostatní hodiny dobrými skutky.

Převzato z časopisu KLUB – měsíčník české katolické misie ve Švýcarsku, zpracoval PeM Podle P.G.M. Sitara, OSB

KALENDÁŘ

28.11. - 17.12.	Vánoční výstava - M. Zatloukalová, A. Pelikán v inform. centru v Jablonném nad Orlicí
Ne 5.12. - 14.00 hod.	Mikulášská besídka v Orlovně v Dolní Čermné
St 8.12. - 19.30 hod.	Zpívám a to mi stačí aneb Ta naše písnička česká v lidové operetě - v sále lanškrounského zámku. V pořadu zazní evergreeny z děl našich nejpůvodnějších skladatelů předválečné doby. Účinkují herci Slezského divadla v Opavě. Vstupné 45,- Kč
Čt 9.12. - 19.30 hod.	Láska v Operetě v Kulturním domě v Letohradě. Účinkuje: Státní opera Praha a další sólisté
od 10.12. bude upřesněno	Vánoční prodejní výstava betlémů a keramiky Jany a Marka Zamazalových v obřadní síni v Dolní Čermné
10.12. - 30.12.	Výstava betlémů, lidové tvorby, vánoce v roce 1890, vánoční pohlednice, plakáty v galerii Na sýpce v Novém Dvoře v Letohradě zahájení 10.12. v 16.00, otevřeno: 10.00 - 17.00 hod. (kromě 24. a 25.12.), vstupné 20,- Kč
So 11.12. - 9.00 hod.	Diecézní den víry v Novém Adalbertinu 9.00 hod. - Biskup ThLic. Dominik Duka, O.P. - starý zákon - první kapitoly Genesis 11.00 hod. - P. Mgr. Tomáš Holub - Fundamentální teologie – Ekumenismus 13.00 hod. - P. Pavel Dokládál - smysl, význam a způsob slavení Jubilea 2000, slavení v naší diecézi, Řím a Svatá země, pastorační asistenti 15.30 hod. - společné slavení eucharistie pod vedením diecézního biskupa Dominika Duky, O.P. za požehnání z nastávajícího Jubilea 2000
So 11.12. - 18.00 hod.	Rybova vánoční mše „Hej mistře, vstaň bystře“ v kostele sv. Václava v Letohradě účinkují: spojené sbory Familia cantorum a ženský komorní sbor, sólisté konzervatoří, orchestr - učitelé ZUŠ, muzikanti z Letohradu a okolí, řídí Václav Vacek z Jablonného nad Orlicí
Ne 12.12. - 15.00 hod.	Vánoční koncert chrámového sboru Lanškroun v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné
Út. 14.12. - 19.30 hod.	Na kole kolem modré planety. Cestopisná reportáž Vítězslava Dostála o dobrodružstvích i osamění na cestě kolem světa v sále lanškrounského zámku. Vstupné 20,- a 10,- Kč
St. 15.12. - 18.00 hod.	Vánoční benefiční koncert pěveckého sboru Campanula Dolní Dobrouč v zámecké kapli na Žampachu
So 18.12. - 18.00 hod.	Vánoční koncert sboru Jitřenka v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné
So 18.12. - 17.00 hod.	Vánoční koncert v kostele sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí účinkují: dětské pěvecké sbory, chrámový sbor Jablonné nad Orlicí, varhany - L. Strnadová
Ne 19.12. - 17.00 hod.	Koledování pod vánočním stromem na náměstí v Dolní Čermné Sběrka je určena na pomoc nemocným („Likvidace lepry“)
Ne 19.12. - 18.00 hod.	Vánoční koncert v sále kulturního domu v Jablonném nad Orlicí účinkují: klavír - A. Faltusová, zpěv - P. Hocková, lanškrounská písničkářka
Ne 19.12. - Čt 23.12.	Výstava obrazů Pavla Chládky - „Domov pod hradem Žampach“ v arkádách zámku v Letohradě, otevřeno: 10.00 - 18.00 hod.
Ne 19.12. - Čt 23.12.	Vánoční prodej keramiky z keramické dílny ÚSP Žampach na náměstí v Letohradě zahájení prodeje: neděle 19.12. v 10.00 hod., ukončení: čtvrtek 23.12. v 17.00 hod., prodejní doba stánku: 10-18 hod., ve čtvrtek 23.12. v 16 hod. vystoupení chlapců z hudebního kroužku
Út 21.12. - 19.30 hod.	Vánoční koncert letohradského swingového orchestru a jeho hostů v KD Letohrad

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Je neděle. V kostele je dnes hodně lidí a slaví společně mši svatou. Malý Jiřík je tam s maminkou také. Najednou slyší, že dnešní sbírka byla věnována na potřeby misíí. Zarazí se a vzpomene, jak i on přispěl drobnou mincí do sbírky, ale teď nerozumí tomu, na co ta sbírka je. Už tahá maminku za rukáv a ptá se: „Mami, co to je misie?“ Maminka se k němu skloní a zašeptá: „Po mši svaté ti to vysvětlím.“ A Jiřík se už nemůže dočkat až vyjdou ven a on se konečně dozví to, co ho tolik zajímá. Maminka vidí nedočkavý pohled svého synka a tak hned začne vysvětlovat: „Víš, Jiříku, všude na světě lidé nemohou žít tak jako my tady. Mají třeba velkou bídu, hlad, jsou nemocní nebo žijí v zemi zničené válkou. Jsou odkázáni na pomoc druhých lidí. A těmto lidem, kteří takhle pomáhají, se říká misionáři a všem těm místům, kde je třeba pomoci můžeš říkat misie. Jsou to třeba některé země v Africe, Latinské Americe, Indii a jinde ve světě. Původně misionáři šířili především víru, ale dnes už se křesťané představují konkrétní pomocí - dobrými skutky a modlitbou. A tak když se dnes vybírají peníze na misie, tak si představ, že se třeba za ně koupí jídlo a léky a mnoha lidem to zachrání život.“ „Aha, tak teď už tomu začínám rozumět,“ dodává Jiřík...

Tak co vy na to, děti? Nemyslíte, že byste mohly i vy nějak pomoci? Určitě. V letošním adventu se pokusíme **každý den při modlitbě vzpomenout na všechny děti v misiích**, které trpí hladem, jsou sužovány nemocemi nebo mají velikou bídu. A ještě kromě modlitby **můžete pomoci i malým dárkem**. Pokud se vám zdá, že byste mohly něco věnovat, máte právě teď v adventu příležitost. Mohou to být psací potřeby, tužky, pastelky, propisovačky, fixy, gumy, omalovánky, bločky, vystřihovánky a podobně. Třeba přijdete ještě i na nějakou drobnou hračku.

Po celou adventní a vánoční dobu bude v našem kostele na tyto vaše dárečky připraven košík. A po Novém roce bude vše odesláno na potřeby misíí. Pomůžeme rádi? (Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Adventní doba začíná právě dnešní nedělí. Otevírá se před námi čas přípravy na vánoce. Chystáme své domácnosti, peče se cukroví, ale hlavně bychom si v těchto čtyřech týdnech měli „uklidit“ ve svém srdci. Zamyslet se nad tím vším, co děláme, jak se chováme a jestli jsme v něčem nezklamali. Protože jedině s čistým a připraveným srdcem dobře prožijeme vánoce - narození Ježíška nebo se dá také říci, zrození Boží lásky. My se máme celým svým životem snažit této lásce přiblížovat, být jí podobní.

Sv. Pavel v 1. listě do Korintu (13, 4-7) podává nádhernou charakteristiku lásky:

„Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“

Každý z nás si může nastavit „zrcadlo“ a podívat se do svědomí, jak je na tom...

Láska je trpělivá -

ale já se tak často rozzlobím, jak se hned všechno nedaří podle mého...

Láska je laskavá -

ale já dovedu odseknout tak jedovatým slovem svým kamarádům, spolužákům nebo i rodičům...

Láska nezávidí -

ale právě dnes jsem hrozně záviděla ve škole Monice její novou bundu...

Láska se nevychloubá -

ale neudržím se a musím se pochlubit se svou lepší známkou z písemky...

Láska není domýšlivá -

ale pořád se cítím být lepší než některé děti, které se špatně učí...

Láska nejedná nečestně -

ale já se dnes nedokázal přiznat, že jsem začal tu pranici před tabulí...

Láska nehledá svůj prospěch -

já často nemyslím vůbec na druhé, jen hledám, co z toho budu mít sám pro sebe...

Láska se nedá vydráždit -

ale jak jsem se dnes rozzlobila, když mě spolužačka něco vytkla...

Láska nepočítá křivdy -

ale já to Petrovi vyčtu při nejbližší příležitosti...

Láska nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy -

včera jsem se přistihl, když se kluci poprali a dostali poznámku, že jsem měl z toho radost, skoro jsem jim to přál. Když však paní učitelka chválila dívky, zase jsem si říkal: „No jen se z toho moc neradujte!“

Určitě se každý z nás v některé té situaci našel. Vidíme, že často zklameme ve vztahu k bližnímu i k sobě. Zkusme tedy v tomto adventním čase alespoň některou tu „pavučinu“ ze svého srdce vymést.

Láska neudělá bližnímu nic zlého. (Řím 13, 10a)

ŘEŠENÍ ÚLOHY Z MINULÉHO POUTNÍKA:

10 jmen ukrytých v osmisměrce:
**sv. Zdislava, sv. Anežka, sv. Ludmila,
sv. Jan Nepomucký, sv. Václav,
sv. Vojtěch, sv. Vít, sv. Prokop,
sv. Cyril a Metoděj.**

Průběžně si o všech těchto našich svatých řekneme alespoň pár slov.

Právě v měsíci listopadu (13. 11.) se slaví svátek **sv. Anežky České, panny.**

Narodila se kolem r. 1211 jako dcera krále Přemysla Otakara I. Založila v Praze klášter františkánů a klarisek, do něhož sama vstoupila a stala se jeho představenou. Její pozemský život skončil 2. 3. 1282 v jejím klášteře Na Františku. Za blahoslavenou byla prohlášena v roce 1874, za svatou v roce 1989.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

1. neděle adventní
28. listopadu 1999
49. týden / 99

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 29. listopadu - pondělí** po 1. neděli adventní
18.00 Dolní Čermná - za Vojtěcha Pecháčka a manželku Marii
- 30. listopadu - úterý** Svátek sv. Ondřeje, apoštola
1. prosince - středa po 1. neděli adventní
18.00 Dolní Čermná - za Vincence Šebrle
- 2. prosince - čtvrtek** po 1. neděli adventní
6.45 Dolní Čermná - za Annu Motlovou a duše v očistci
18.00 Verměřovice - za farníky
- 3. prosince - pátek** sv. Františka Xaverského
první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
18.00 Dolní Čermná - za Filomenu Andrlovou
- 4. prosince - sobota** po 1. neděli adventní
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného Srdce Panny Marie
7.30 Dolní Čermná - na dobrý úmysl
17.00 Verměřovice - za Věru a Břetislava Výprachtických, sourozence a rodiče z obojí strany

5. prosince - neděle - 2. neděle adventní

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za Marii Ulrichovou a manžela
Petrovice - 9.00 h. - za Františka Marka, manželku a vnučku Ludmilu
Dolní Čermná - 10.30 h. - za rodinu Němečkovu a Boženu Dostálkovou

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

- ve farním kostele: středa od 16.00 do 17.55 h.
pátek od 15.00 do 17.55 h.
v ostatní dny vždy 30 minut před začátkem mše svaté
- ve Verměřovicích: čtvrtek od 15.00 do 17.55 h.

Duchovní správce upozorňuje na akce ve farnosti:

<u>akce</u>	<u>den</u>	<u>čas</u>	<u>místo</u>
zkouška zpěvu dětí	pondělí	29.11. 16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	29.11. 18.00 h.	kostel Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	pondělí	29.11. 19.15 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva nemocných a starších farníků před 1. pátkem	čtvrtek	2.12. dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	3.12. dopoledne	Dolní Čermná a Petrovice
zkouška rytmického zpěvu mládeže	pátek	3.12. 16.45 h.	fara Dolní Čermná
zkouška zpěvu chrámového sboru	pátek	3.12. 19.00 h.	fara Dolní Čermná
mikulášská besídka pro děti	neděle	5.12. 14.00 h.	Orlovna Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, PROSINEC 1999

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka vánočního čísla je 28. listopadu 1999, Poutník vyjde 19. prosince 1999

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.